

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudcem JUDr. Danielem Spratkem, Ph.D. ve věci

žalobce: J. F.
zastoupeného zmocněncem Mgr. V. B.,
proti
žalovanému Krajský úřad Moravskoslezského kraje
sídlem 28. října 117, 702 18 Ostrava

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 21. 10. 2021, č. j. MSK 121073/2021, ve věci
dopravního přestupku,

takto:

- I. Žaloba se **zamítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce se podanou žalobou doručenou soudu dne 22. 12. 2021 domáhá zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 21. 10. 2021, č. j. MSK 121073/2021, jímž bylo odvolání žalobce zamítnuto a potvrzeno rozhodnutí Magistrátu města Havířova ze dne 4. 8. 2021, č. j. MMH/225211/2021.
2. Žalobce byl uznán vinným tím, že dne 11. 1. 2020 v době kolem 3:53 hod. v Havířově-Dolní Suché na ul. Orlovské, poblíž křižovatky ulice Orlovské s ulicí Požárnickou, řídil motorové vozidlo Opel Vectra, r. z. X, v takové době po požití alkoholického nápoje, kdy byl ještě pod vlivem alkoholu, kdy mu byla odborným měřením přístrojem Dräger zjištěna prokazatelně nejnižší hladina 0,17 g/kg alkoholu. Uvedeným jednáním porušil § 5 odst. 2 písm. b) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění pozdějších předpisů, a dopustil se tak přestupku dle § 125c odst. 1 písm. b) zákona o silničním provozu. Za uvedený přestupek byla žalobci uložena pokuta ve výši 5 500 Kč a zákaz činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel na dobu 7 měsíců. Dále byla žalobci uložena povinnost k paušální náhradě nákladů řízení spojených s projednáváním přestupku ve výši 1 000 Kč.
3. Žalobce ve své žalobě namítal, že žalovaný se nevypořádal s navrženým důkazním prostředkem – znaleckým posudkem z oboru písmoznalectví, jímž mělo být prokázáno, že prvostupňové rozhodnutí je v rozporu s hmotným právem. Správní orgány hodnotily vzhled podpisu řidiče a žalobce a nezákonně tak nahradily znalce. Žalobce rovněž namítá, že nelze jeho obranu odmítnout s tím, že se nejedná o pochyby skutkových zjištění, neboť okolnost, zda souhlasil nebo nesouhlasil se spácháním přestupku je okolnost důležitá. Žalobce neformálně sděloval správnímu orgánu, že je ochoten nést náklady s posudkem spojené. Žalobce dále namítal, že správní orgán prvního stupně sice opakovaně ve dvou případech předvolal navrhované svědky, a to V. Š. a M. K., avšak když se nedostali, už je dále nepředvolával ani nepředváděl a argumentoval svědeckými výpověďmi policistů, že žalobce jel v autě sám.
4. Žalovaný ve svém vyjádření k žalobě ze dne 11. 4. 2022 navrhl zamítnutí žaloby, kdy odkázal na obsah napadeného rozhodnutí a správní spis. Akcentoval, že procesní strategie žalobce (resp. jeho zástupce) spočívala v převážné míře v generování procesních obstrukcí; po věcné stránce byla jeho obhajoba zcela nevěrohodná a byla provedeným dokazováním vyvrácena. Správní orgány odůvodnily, že dokazování autenticity podpisu žalobce na listinách sepsaných při silniční kontrole je nadbytečné, a navíc prvostupňový správní orgán na str. 4-7 podrobně odůvodnil nedůvodnost dané námitky. I kdyby žalobce předmětné listiny nepodepsal, nic by to neměnilo na skutečnosti, že byl na místě ztotožněn jako řidič vozidla z předložených dokladů a že se podrobil dechové zkoušce s pozitivním výsledkem. Pokud se týče dvou nevyslechnutých svědků K. a Š., oba byli několikrát předvoláni k ústnímu jednání, oběma byla uložena pořádková pokuta, přičemž účelovost jednání svědka Š. je ze spisu zjevná.
5. Z obsahu správních spisů krajský soud zjistil následující: Prvostupňový orgán obdržel dne 14. 1. 2020 oznámení Policie ČR OO Havířov 3 o shora uvedeném přestupku žalobce. Přestupkové řízení bylo zahájeno doručením příkazu č. j. MMH/14603/2020 dne 14. 2. 2020. Proti příkazu podal žalobce odpor. Ústní jednání byla nařízena na 18. 6. 2020, 29. 7. 2020, 2. 9. 2020, 29. 10. 2020 a 6. 11. 2020. Zmocněnec žalobce se ze všech omluvil. Dne 16. 11. 2020

vydal prvostupňový orgán rozhodnutí ve věci samé č. j. MMH/161162/2020, které bylo k odvolání žalobce žalovaným zrušeno. Žalovaný dospěl k závěru, že omluva zástupce žalobce z ústního jednání dne 29. 10. 2020 měla být vyhodnocena jako důvodná. U jednání dne 7. 4. 2021 prvostupňový správní orgán vyslechl zasahujícího policistu O. K. a 7. 6. 2021 zasahujícího policistu T. K. Svědky Š. a K. se přes opakované snahy nepodařilo vyslechnout, z nařízených jednání se opakovaně omlouval jak zmocněnec, tak i svědek Š.; svědek K. (bratr žalobce) byl nekontaktní. Soud souhlasí se závěrem prvostupňového orgánu o záměrném vyhýbání se svědka Š. jednání, a v podrobnostech odkazuje na str. 2-3 a 7 prvostupňového rozhodnutí. Svou skutkovou verzi žalobce předstřel až u jednání dne 4. 8. 2021. Prvostupňové rozhodnutí ve věci samé pak bylo vydáno 4. 8. 2021 a odvolání proti němu zamítnuto napadeným rozhodnutím.

6. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů v souladu s § 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), přičemž dle § 75 odst. 1 s. ř. s. vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného.
7. Podle § 65 s. ř. s. se může ten, kdo tvrdí, že byl na svých právech zkrácen přímo nebo v důsledku porušení svých práv v předcházejícím řízení úkonem správního orgánu, jímž se zakládají, mění, ruší nebo závazně určují jeho práva nebo povinnosti (dále jen „rozhodnutí“), žalobou domáhat zrušení takového rozhodnutí, popřípadě vyslovení jeho nicotnosti.
8. Podle § 72 odst. 1 s. ř. s. lze žalobu podle § 65 s. ř. s. podat do dvou měsíců poté, kdy rozhodnutí bylo žalobci oznámeno doručením písemného vyhotovení nebo jiným zákonem stanoveným způsobem, nestanoví-li zvláštní zákon lhůtu jinou. Krajský soud konstatuje, že žaloba byla podána řádně a včas a splňuje všechny zákonem předepsané náležitosti.
9. V projednávané věci byl žalobce uznám vinným z porušení ustanovení § 5 odst. 2 písm. b) zákona o silničním provozu, dle něhož řidič nesmí řídit vozidlo nebo jet na zvířeti bezprostředně po požití alkoholického nápoje nebo užití jiné návykové látky nebo v takové době po požití alkoholického nápoje nebo užití jiné návykové látky, kdy by mohl být ještě pod vlivem alkoholu nebo jiné návykové látky. Právní rámec tedy vychází z tzv. nulové tolerance k hladině alkoholu v krvi řidiče (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 9. 2010, č. j. 8 As 59/2010-78, publ. pod č. 2168 Sb. r. NSS). Zjištění žalobcovy viny je v projednávané věci založeno především na výsledku dechové zkoušky. Jak uvedl rozšířený senát Nejvyššího správního soudu v usnesení ze dne 17. 4. 2018, č. j. 2 As 154/2017-44, publ. pod č. 3721 Sb. r. NSS, je-li výsledek orientační dechové zkoušky spolehlivý a jednoznačný, může na něm být založen závěr o vině. Soud považuje za podstatné akcentovat, že uvedený výsledek dechové zkoušky nebyl žalobními námitkami nikterak zpochybněn.
10. Za dané situace je proto pro skutková zjištění bez významu, zda žalobce podepsal, nebo nepodepsal listiny sepsané při silniční kontrole, které obsahovaly mj. jeho vyjádření o požití dvou piv šest hodin před provedenou kontrolou. Žalovaný zcela správně odmítl návrh důkazu písmoznaleckým posudkem pro nadbytečnost. I po odhlédnutí od vyjádření žalobce se nikterak nemění relevantní skutková zjištění.
11. Pokud se týče výsledku svědků K. a Š., pak je nutno konstatovat, že prvostupňový správní orgán učinil opakované pokusy o jejich výslech; z jednání a vyjádření svědka Š. je navíc zjevné jeho obstrukční jednání (např. po upozornění, že nebude akceptována jeho omluva z důvodu dovolené, uvedl, že se „hodí na nemocenskou“ apod.). Po výslechu obou policistů,

kteří jednoznačně vypověděli (v souladu s úředním záznamem sepsaném při řešení přestupku na místě), že žalobce byl jako řidič ve vozidle sám, bylo možno uzavřít, že výslech uvedených svědků je nadbytečný, neboť skutkový stav byl v daném ohledu zjištěn bez důvodných pochybností, když nebyla předeštěna žádná okolnost, která by vylučovala věrohodnost vyslechnutých policistů.

12. Správní orgány proto nepochybily. Zásahu do veřejných subjektivních práv žalobce se nedopustily a nenechaly se ani „uvláčet“ zjevně obstrukčními taktikami žalobce, resp. jeho zástupce a V. Š.
13. Na základě shora uvedeného krajský soud dospěl k závěru, že žaloba je nedůvodná, a proto ji podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
14. O náhradě nákladů řízení mezi účastníky bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s. ř. s., neboť žalobce v řízení úspěšný nebyl a žalovanému nad rámec jeho úřední činnosti žádné náklady nevznikly. Soud tedy žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů řízení nepřiznal.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **lze** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu.

Ostrava 26. 5. 2023

JUDr. Daniel Spratek, Ph.D.
samosoudce